

Unitat 14. Temps de jocs

Accions **Esports** L'alpinisme Acampar L'atletisme Caçar L'automobilisme Cavalcar El bàsquet Competir La boxa Derrotar La caça Guanyar El ciclisme Empatar L'equitació Perdre L'escalada L'esgrima Jocs L'espeleologia La milotxa/el catxerulo L'esquí Els escacs L'excursionisme Les dames El frontó Les bales El futbol Les bitlles La gimnàstica El sambori El golf El dòmino El motorisme La corda La natació Les baldufes La pesca El parxís La pilota Les cartes El tenis El trencaclosques La nina El peluix

La pilota El patinet El titella Fet i amagat Tocar i parar

14.1 Imperfet de subjuntiu

1a conjugació	2a conjugació	3a conjugació (pura)	3a conjugació (incoativa)	
Començar	Saber	Dormir	Patir	
començara	sab era	dormira	pat ira	
començares	sab eres	dormires	patires	
començ ara	sab era	dormira	pat ira	
començ àrem	sab érem	dorm írem	pat írem	
començ àreu	sab éreu	dorm íreu	pat íreu	
començaren	sab eren	dormiren	pat iren	

Nota: pareu atenció al canvi ç/c en les formes del verb començar.

Com heu pogut observar, i a diferència del present, l'imperfet de subjuntiu té la mateixa forma per als verbs de la 3a conjugació pura que per als de la incoativa.

14.1.1 • Ara practiqueu l'ús de l'imperfet de subjuntiu. Feu frases encadenades seguint l'estructura següent:

Si em tocara la loteria, deixaria de treballar. Si deixara de treballar, me n'aniria a viure a Benidorn						
Si me n'anara a viure a Benid	orm, em compraria ui	n vaixell de luxe. Si				
				_		
				_		
				_		
				_		
				Т		

14.1.2 De segur que heu pensat alguna vegada com us vindria de bé una ajudeta de tant en tant. Imagineu que teniu un clon. Ell fa les coses que no voleu fer, va on no voleu anar... Quines coses faria per vosaltres? Utilitzeu el condicional o l'imperfet de subjuntiu:

T 1	α .		1	1.				1		
Hromnlo.	.\7	tinguera un	CLON	/1	manaria	1110	anara a	classo	nov	m_1
LACINDIC.	$\mathcal{D}\iota$	unguera an	CiOII.		manana	nuc	anara a	ciusse	νc_{I}	1111

- -
- --
- .
- _

14.2 La vida és un joc?

14.2.1 🕪 Llegiu aquestes dues cartes escrites per dos lectors:

CARTA 1

Mai no he pogut entendre la necessitat que tenen algunes persones de practicar activitats arriscades que la resta de mortals considerem, si més no, pròpies de ments un poc desgavellades. Descendir a les entranyes de la terra per simes estretes, humides i fosques; deixar-se caure des de dalt d'una muntanya per obrir el paracaigudes en l'últim moment; baixar un pendent vertical de neu o de gel; penjar-se d'una corda en una paret no gaire segura o ficar-se dins de coves submarines d'on no saps si podràs eixir... Són els tipus de coses que deixen bocabadats els xiquets de quinze o setze anys!

Sí, perquè jo em pregunte: amb quina finalitat, tot aquest esforç? Què és el que volen demostrar? I sobretot, de quina cosa es beneficia la societat en general quan una caixa d'estalvis o una altra paga, amb els nostres diners, les expedicions d'aquests aventurers?

He de dir que m'agrada molt la natura i sempre que puc isc amb la meua família a conéixer les muntanyes, les fonts o qualsevol paratge que pague la pena. Ara bé, pense que tot això és gaudir-ho, no per a establir una competició malaltissa i que et traguen en el *Guiness* com el primer home que ha pujat l'Everest a peu coix o la primera dona que ha escalat tota sola la paret més increïble que hom puga imaginar.

Des d'ací convide els "madel-mans" a una nova experiència, del tot satisfactòria: els convide al plaer de sentir-se "un entre tants" en la natura (per què barallar-se amb ella cada volta?) i fruir de la vida i de tot el que ens ofereix.

Ramon Gisbert Monòver

CARTA 2

Senyor director,

He llegit la carta que amb tanta ironia escriu el senyor Ramon Gisbert i m'he quedat del tot sorpresa. Ara resultarà que la meua colla d'amics i jo, que ens coneixem ja fa vint anys, tenim l'edat mental d'un xiquet de quinze anys! I això perquè ens ha agradat de sempre practicar esports que molta gent considera perillosos, encara que no ho siguen en absolut. Vull dir que la carta del nostre lector antiaventura obeeix a un desconeixement total del tema que, malauradament, abasta bona part de la societat.

En primer lloc, vull dir que nosaltres, i crec que la major part de la gent que practica aquests esports anomenats d'aventura, no busquem sentirnos diferents de la resta, ni eixir totes les setmanes en la primera pàgina dels diaris. No ens agrada escampar les nostres activitats, no ens interessa mesurar les nostres possibilitats en relació amb els altres. Quan ens submergim cinquanta metres en el mar per escorcollar un vaixell enfonsat o pugem al cim d'una muntanya nevada en ple hivern, l'única cosa que ens mou és la curiositat i la satisfacció personal. I, per descomptat, l'amor a la natura, un amor sense límits.

D'altra banda, i sense por d'exagerar, avui dia és molt més perillós conduir per qualsevol carretera o autopista que escalar una paret d'una certa dificultat o pujar amb globus, posem per cas. Les tècniques desenvolupades han aconseguit la màxima seguretat per als esportistes, la qual cosa els permet gaudir de noves experiències i no patir de forma innecessària. De fet, no som masoquistes, i ens dediquem a "fruir de la vida i de tot el que ens ofereix" intensament.

Roser Molina Biar

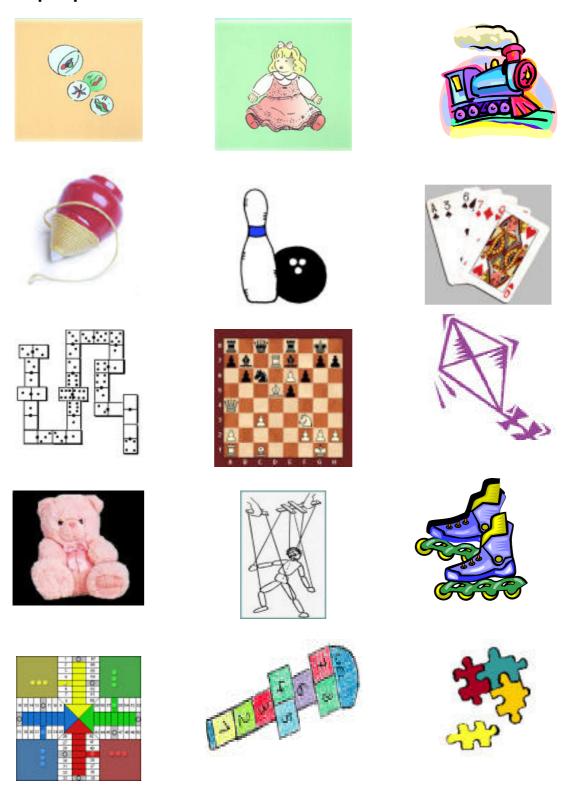
Ramon i Roser ens proposen debatre el tema dels esports d'aventura. Què en penseu? Després de discutir-ho amb el vostre company/a, formeu grups (3 o 4 persones). Cada grup haurà d'assumir un paper determinat per defensar la seua opinió. Us plantegem els papers següents:

Grups en contra

- ✓ Pares de joves aventurers
- ✓ Associacions d'ecologistes
- ✓ Psicòlegs o metges de medicina general

Grups a favor

- ✓ Practicants d'esports d'aventura
- ✓ Representants d'empreses (caixes d'estalvi, etc.) que els promocionen
- ✓ Esportistes
- ✓ psicòlegs o metges de medicina esportiva

- 14.2.3 Recordeu els jocs de la vostra infantesa? A què i com jugàveu?
- 14.2.4 Considereu que els jocs d'ara han canviat? Els gustos dels nens s'han modificat? Als nens i a les nenes, els agrada jugar a les mateixes coses? Què en penseu?

